

REJTÉLYES
BŰNÜGYEK
M. DIANE VOGT
DERÍTSD FEL AZ ESETEKET!

MILYEN REJTVÉNYEK TALÁLHATÓK A KÖNYVBEN?

A Rejtélyes bűnügyek rejtvényei rövid, izgalmas bűnügyi történetek, amelyekben a detektív bőrébe bújhatsz. A történetek után, amelyek kapzsiságból, bosszúvágyból vagy egyszerűen gonoszságból elkövetett bűntettekről szólnak, választ kell találnod egy nehéz kérdésre a bűnüggyel kapcsolatban. Az a feladatod, hogy deduktív gondolkodással és a történetben említett helyszínelési információk segítségével felderítsd az esetet. A rejtvények különböző nehézségűek, és teljesen függetlenek egymástól. Tetszőleges sorrendben haladhatsz, mazsolázhatsz belőlük, vagy megoldhatod egyhuzamban az összeset. (Vigyázat, addiktív!)

HOGYAN LEHET MEGOLDANI A FELADVÁNYOKAT?

Először is figyelmesen olvasd el a történetet! Olvasás közben figyelj azokra az információkra, amelyek segíthetnek a rejtvény megoldásában! Ezek az információk néha egy-egy szereplőnek az esetről adott beszámolójában vannak elrejtve, néha gyanús viselkedésként, máskor pedig valamilyen külső körülményként jelennek meg. Figyeld, nem hazudik-e valaki, mert a hazugságok gyakran arra utalnak, hogy valaki leplezni akarja a bűnösségét! Ha nem jutsz ötről a hatra, akkor próbáld meg úgy elképzelni a bűnesetet, ahogy minden valószínűség szerint megtörtént, és ellenőrizd, hogy ez megfelel-e a rendelkezésre álló bizonyítékoknak és a szemtanúk beszámolóinak! Van, hogy nem a tettest kell kitalálnod, hanem az elkövetés módját, a halál pontos okát vagy azt, hogy miből jöttek rá a nyomozók, ki a tettes. A helyes megoldást úgy tudhatod meg, hogy egy ollóval felvágod a megfelelő oldalt.

MIRE LESZ SZÜKSÉG A MEGOLDÁSHOZ?

Papírra és ceruzára nem lesz szükséged, kizárólag logikai érzékre, józan észre és figyelmes olvasásra. Segít ugyan, ha van némi tudásod a helyszínelésről, de a legtöbb feladványt pusztán logikai úton is meg lehet oldani. Azok számára, akik eddig nem voltak jártasak a helyszínelési technikákban, a könyv szórakoztató továbbképzést is nyújt ezen az érdekes szakterületen.

Két joghallgató, Theresa és Kathleen egy régi gyilkossági ügyet kaptak feladatként a diplomamunkájukhoz. Át kellett nézniük az esetet a perújrafelvételhez. A vádlottat, Martin Shine-t kétszer is bűnösnek mondták ki. Az első perében, tizenöt évvel ezelőtt halálra ítélték. A fellebbezés után, egy évvel később újra bűnösnek találták, és életfogytiglani börtönbüntetést kapott.

Shine továbbra is az ártatlanságát hangoztatta. A joghallgatók be akarták bizonyítani, hogy ártatlan, és el akarták érni a perújrafelvételt. Erre több okuk is volt: nemcsak annak a jogrendszernek akartak szolgálatot tenni, amely a szakmai jövőjüket jelentette, hanem egy emberéletet is meg akartak menteni, amellet pedig jó jegyet is szerettek volna kapni a diplomamunkájukra – esetleg elég jót ahhoz, hogy az egyetem után az ország egyik leghíresebb ügyvédi irodájától kapjanak állásajánlatot.

– Hagyjuk, Kath! – legyintett Theresa egyik este, amikor már több napja dolgoztak az ügyön. – Te is tudod, hogy ez az ember nem kerül szabadlábra.

– De hát ártatlan!

Theresa nagyot sóhajtott.

– Hát persze. Mind ezt mondja.

– De lehet, hogy igaz – válaszolta Kathleen. – És mindenképp meg kell írunk a beadványt a perújrafelvételhez, akkor miért ne vizsgálhatnánk meg minden lehetőséget? Új bizonyítékokra lenne szükségünk.

Kathleen újra átlapozta a tetthelyen készített fényképeket, szemügyre vette a kést, a holttest helyzetét és a véres bútorokat.

– Mi lehet, amit eddig még nem vettek észre?

Theresa felemelte a kezét, és megdörzsölte fájó nyakizmait. Előásta a régi aktákat, elolvasta az összes

iratot, megvizsgálta a bizonyítékokat, akár álmából felkeltve is el tudta volna mondani őket, már amikor tudott egyáltalán aludni.

– Oké – sóhajtott fáradtan. Már nagyon szeretett volna túl lenni a munkán. – Shine-t mindkét alkalommal a harapás okozta seb alapján ítélték el. Shine fogsorát mindkét tárgyalás során összehasonlították az áldozat combján talált harapásnyommal, és az esküdtek úgy vélték, hogy a harapásnyom egyezést mutat a fogsorral.

– Tudjuk, mennyire vitatottak ezek a bizonyítékok. És az áldozat rövidnadrágot viselt, tehát a harapás a szöveten keresztül történt – vitatkozott Kathleen.

– Az esküdtek bizonyítottnak látták az egyezést.

– Igen, de befolyásolták őket a közvetett bizonyítékok. Shine a közelben lakott, sokszor megfordult abban a bárban, ahol megölték a nőt, és akkor éjszaka is ott volt.

Kathleen sok munkát fektetett ebbe a feladatba. Semmiképp nem akarta feladni addig, amíg nem találhat új bizonyítékokat. Hirtelen eszébe jutott valami:

– A rövidnadrág!

Hogyan segíthet az áldozat rövidnadrágja abban, hogy bizonyítsák Shine bűnösségét vagy ártatlanságát?

01 Sortsztori

1985-ben fedezték fel angol tudósok, hogy minden embernek egyedi DNS-e van – az egyetűjű ikrek kivételével. A bűnüldözésben azonban csak a kilencvenes évektől kezdtek megbízható módszerként használni a DNS-teszteket a gyanúsítottak azonosítására.

Ettől kezdve a technológia nagy szerepet játszott a bíróságokon.

Tizenöt évvel ezelőtt, amikor Shine-t elítélték, az ügyészség még nem készített rutinszerűen DNS-teszteket, ugyanis a tesztek a legtöbb bűnüldöző szerv számára túl drágák voltak. Ebben az esetben meg lehetne vizsgálni, hogy a sort, amelyet az elhunyt nő viselt, amikor megharapták, nem őrzí-e a vádlott nyálát. A nyálát ennyi év elteltével is tesztelni lehetne, és a DNS-ét össze lehetne vetni Shine-ével. Ha nem egyezik a kettő, akkor kiengednék a börtönből. Ha viszont egyezés lenne, akkor kétségek merülhetnek fel ugyan az ártatlanságáról, de az sem bizonyítaná a bűnösségét, hiszen a pincérmő nem a harapásba halt bele, hanem leszúrták.

Tiszta, napsütéses vasárnap délután volt. Susan egy családi összejövetelre érkezett. A tükörbe pillantva ellenőrizte a sminkjét, mielőtt kiszállt az autóból.

Susan összerezett, amikor apja ajtót nyitott neki, és hozzá hajolt, hogy pusztít nyomjon az arcára.

– Szia, drágám! – köszöntötte a férfit, majd körbepillantva megállapította, hogy senki más nem áll az utcán.

– Hol van David?

– Otthon maradt, ki akarja pihenni magát. A hét első felében üzleti úton volt, és nem akart még hét végén is útra kelni – magyarázta Susan, miközben bementek a házba. – Hol van a buli?

– A teraszon vagyunk – felelte az apja. Amikor Susan az üveg tolóajtón át kilépett a teraszra, hatalmas adag vizet kapott a fejére a hároméves unokaöccse vízpisztolyából. A felnőttek is nevetésben törtek ki, miközben a smink és a víz keveréke lassan folyni kezdett az arcáról.

Susan észrevette, hogy a többi felnőtt is csuromvizes. Nővére, Cheri széles vigyorral odadobott neki egy törölközőt.

– Töröld meg magad, és ülj le közénk! Mi már korábban megkaptuk a magunkét – kacsintott rá.

Susan óvatosan megtörölte az arcát. Amikor végzett, a többiek csodálkozva nézték a sötétkék véraláfutást. Cheri óvatosan megérintette testvére arcát, hogy megvizsgálja a kék foltot. Remegő hangja zaklattottságról árulkodott.

– Ez meg mi?

Susan apja lépett ki a teraszra. Szeme tágra nyílt, amikor meglátta, miről van szó.

– Ja, ez semmi. Nekimentem az ajtónak, amikor a múltkor reggel sietnem kellett. Tudod, milyen ügyetlen vagyok – mondta Susan.

– Pontosán mikor történt? – kérdezte Cheri.

– Kedden. Nagy prezentációt kellett tartanom. Milyen süteményt kap idén anyu? – kérdezte Susan, hogy másra terelje a szót.

Az apja berohant a házba, Susan utánasiétt. A férfi már tárcsázta is a rendőrséget.

– Nem akarom elhinni, hogy még mindig véded. Mondtam Davidnek, ne merjen még egyszer megütni.

– Apa, nem hazudok. Én magam okoztam a véraláfutást. David most már nem tenne ilyet.

– Nagyon jól tudom, hogy hazudsz. Ezt a kék foltot nem szerezhatted kedden – válaszolta az apja. Ebben a pillanatban felvették a telefont a rendőrségen.

– Jó napot! Családon belüli erőszak ügyében tenéék bejelentést.

Honnan tudta Susan apja, hogy hazudik a lányára?

02

Családi összejövétel

Olyan véraláfutást vagy zúzódást, amelyen Susan arcán volt, apró vérerek okoznak, amelyek például egy ütés hatására megsérülnek, ezért a vér az erekből kilépve a bőrszövetben gyűlik fel. Egy véraláfutás az első napokban ibolyakék, majd négy-öt nap alatt előbb zöldre, aztán barnára, végül sárgára halványul.

Ha Susan tényleg kedden szerezte volna a zúzódást, ahogy állította, akkor a véraláfutás vasárnapra már túllépte volna az ibolyakék stádiumot. Ezért a folt az arcán csak az utóbbi néhány napban keletkezhetett. És mivel hazudott a családjának, csak arra lehetett gondolni, hogy a tettest, Davidet akarta védeni, aki az üzleti útját követően a hét második felében már ott-hon volt, és korábban már előfordult, hogy megütötte Susant.

– Ellentétben azzal, amit a tévében látsz, Evelyn, a gyilkossági csoport nyomozóinak könnyű dolguk van. Tudod, mi a kemény munka? Próbáld ki, milyen nyolc órán át szakadó esőben irányítani a forgalmat – mondta Jake, miközben egy zacskó kekszet dobott a bevásárlókocsiba. Intett a szupermarket alkalmazottjának, aki elment mellettük, és eltűnt hátul az irodában. Jake-nek fáj a lába a kemény aszfalton való álldogálástól, és az egyenruhája a hátához tapadt az izzadságtól. Későre járt, ő pedig nagyon elfáradt. Egyetlen kívánsága volt: túl lenni a bevásárláson, és végre hazamenni.

Evelyn menteni próbálta a helyzetet.

– Nem kell rögtön megsértődnöd – felelte. – Csak azt mondom, hogy a nyomozók a gyilkossági csoportban többet keresnek, mint te, és nálunk is lenne helye annak a többletpénznek. Ennyi.

Jake megkerülte a polcot, és végigment a másik soron. Szeretett késő este bevásárolni, amikor általában nincs más vevő a boltban.

– Akárhogy is – mondta –, ezek a fejek a gyilkossági csoportnál csak annyit csinálnak, hogy kifaggyatják az áldozat ismerőseit, hol voltak az utóbbi napokban, és már meg is van oldva az ügy. Ezt bármelyik hülye meg tudja csinálni. Ehhez nem kell zseninek lenni, én csak ezt akarom mondani.

Jake lassan kezdte elveszíteni a türelmét. Az aszszony már öt éve egy rendőr felesége, igazán felfoghatta volna már a dolgokat.

Evelyn belátta, hogy így nem jut ötről a hatra a férjénél.

– Felejtsd el, amit mondtam! Elmegyek pisilni, addig te fizess! Talán még van annyi pénz a hitelkártyádon.

Miközben Jake a pénztárhoz ment, egy farmernadrágot és pólót viselő, idegesnek látszó férfi lépett be a boltba. Pisztolyt szegezett a pénztárosra, és a kasszá-

ban levő pénzt követelte. Amikor a kezében volt a pénz, lelőtte Jake-et és a pénztárost, hogy ne legyen tanúja az esetnek, végül beugrott egy autóba, amely a parkolóban várta.

A gyilkos és a sofőr elmenekült. A rendőrség nem talált ujjlenyomatot, mert a gyilkos kesztyűt viselt. A boltban voltak ugyan biztonsági kamerák, de nem volt bennük szalag, amelyre rögzíthették volna a gyilkosságot. A gyilkos fegyverről kiderült, hogy egy 38-as, amely bármelyik fegyverboltban megvásárolható.

Evelyn sokkos állapotba került. Amikor odalépett hozzá a gyilkossági csoport nyomozója, így szólt hozzá:

– Jake szerint maguknak könnyű dolguk van. Ugye, még ma elkapják a gyilkost?

A nyomozó szelíden elmagyarázta, hogy az ilyen rablógyilkosságok gyakran felderítetlenek maradnak, mert legtöbbször alkalom szülte bűnügyek.

Talán ezt az esetet sem sikerült volna megoldani, ha nem lett volna valaki, aki pontos személyleírást adott a gyilkosról.

Ki tudta azonosítani a gyilkost?

03

Hülyéknek való szakma

A biztonsági kamerák nem tárolták ugyan a felvételeket, de a bolt alkalmazottja az irodában levő monitoron látta, mi történt, és pontos személyleírást tudott adni a gyilkosról, aki nem viselt maszkot. A tettetst elkapták, de nem olyan gyorsan, ahogy Evelyn remélte. A golyó, amelyet eltávolítottak Jake testéből, egyezést mutatott egy pisztolygolyóval, amelyet egy másik rablótámadás után találtak, nem messze a bolttól. A rendőrség végül a bolt alkalmazottjának személyleírása alapján letartóztatta a gyilkost.

